

RAPOR2021

DURUM HAKKINDA

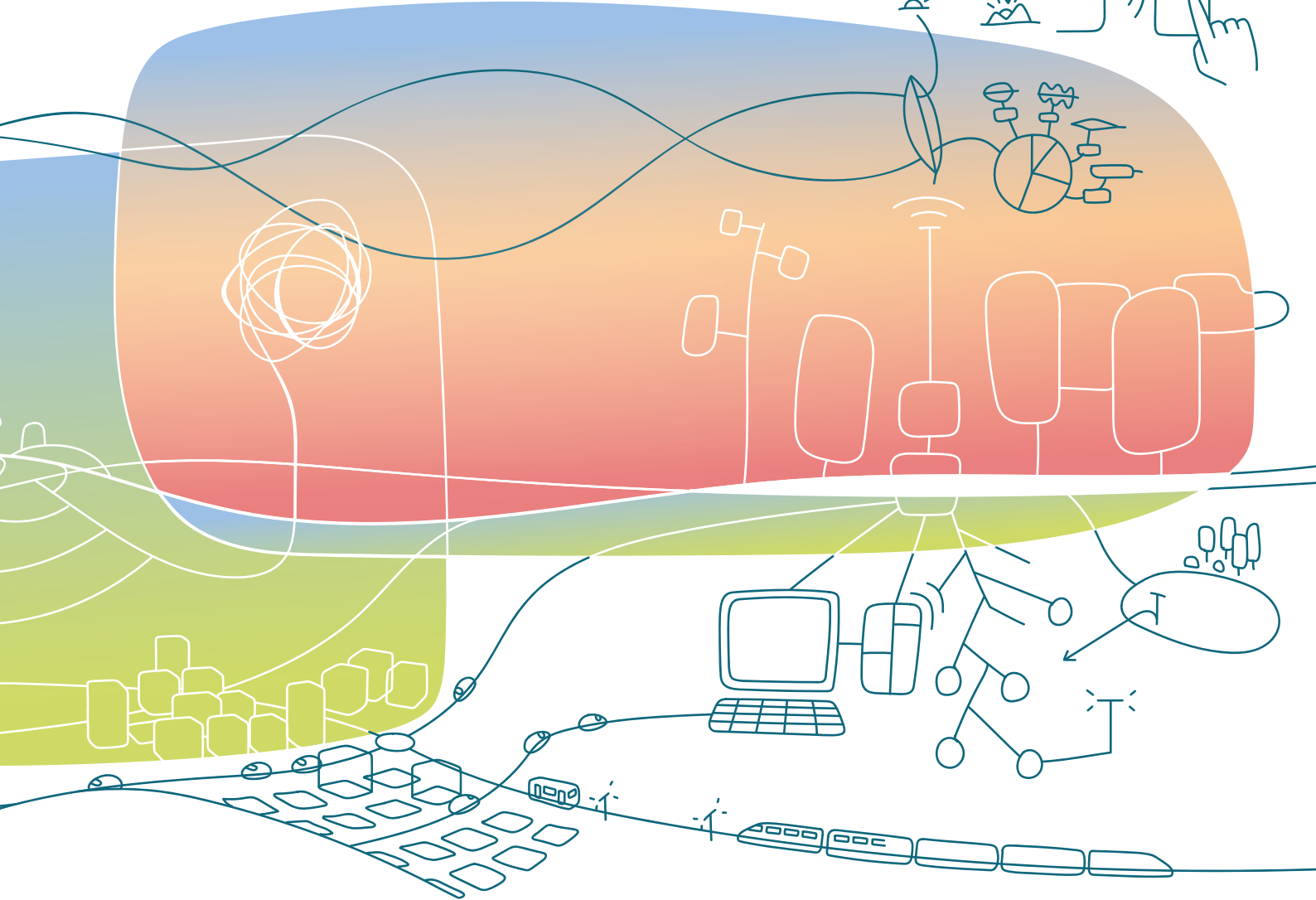
Odak

Dijitalleşme

Yeşil Ekonomi için

YEŞİL EKONOMİ

YÖNETİCİ ÖZETİ

FONDAZIONE
PER LO SVILUPPO
SOSTENIBILE

Sustainable Development Foundation

ECOMONDO

Organized by
**ITALIAN
EXHIBITION
GROUP**
Presenting the event

ITA
ITALIAN TRADE AGENCY
ICE - AGENZIA

YEŞİL EKONOMİ DURUMU RAPORU - 2021

Sunum yapan **Edo Ronchi**

Sürdürülebilir Kalkınma Vakfı Başkanı

1. Odak: Yeşil Ekonomi için Dijitalleşme

2021 Yeşil Ekonomi Durumu Raporu'nun tematik odağı, yeşil geçiş ile dijital geçiş arasındaki ilişkiyi analiz ediyor: Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın iki ayağı. Özellikle İtalya tartışmasında, Avrupa düzeyine kıyasla, bu tür ayaklar, özellikle Ulusal Kurtarma ve Dayanıklılık Planı'nda, bağlantılarına pek dikkat edilmeden ayrı olarak sunuluyor ve tartışılıyor. Bu Odak bölümü, bu ilgili eksikliği gidermeyi amaçlıyor. Dijitalleşme, yeşil ekonominin tüm yönleriyle gelişimi için olmazsa olmazdır: **Ekolojik bir dönüşüm için ihtiyaç duyulan kritik değişiklikleri hayata geçirmek için dijitalleşmenin daha iyi ve daha fazla kullanılması şarttır.**

Dijitalleşmenin gelişmesinin hem enerji hem de malzemelerin önemli ölçüde tüketilmesi anlamına geldiğinin gayet farkındayız. Uluslararası Telekomünikasyon Birliği'ne (BM Ajansı) göre, tüm yaşam döngüsü boyunca BİT ekosistemi tüketimi, dünya çapındaki elektrik talebinin yaklaşık %8'ine ulaşabilir: Bu, hala artan önemli bir miktardır. Bu tür enerji tüketiminden kaynaklanan önemli iklim etkilerinden kaçınmak için, enerji verimliliğini artırmayı ve israfı önlemeyi amaçlayan önlemlere odaklanmak ve yenilenebilir kaynaklardan elektrik kullanmak esastır. Bununla birlikte, aynı çalışma şunları tahmin ediyor: **2030 yılına kadar yaklaşık 12 GtCO₂'lik potansiyel emisyon azaltımı, ITC çözümlerinden kaynaklanan emisyonların %20'sini oluşturmaktadır ve bu, sektörün elektrik tüketimiyle ilgili emisyonların çok üzerindedir.** Dijitalleşmenin gelişmesi bu nedenle iklim nötr bir ekonomiye ulaşmak için önemli bir unsurdur.

Avrupa Komisyonu, 2020 yılında dijitalleşme performanslarını bağlantı oranı, kullanım kapasitelerinin yaygınlığı, İnternet kullanımı, çeşitli işler için dijital teknolojilerin entegre istihdamı ve dijital kamu hizmetlerinin yayılma hızını dikkate alan bir bileşik endeksle izledi. **İtalya, ortalamanın altında ve en alt sıralardaki ülkeler arasında Romanya, Yunanistan ve Bulgaristan'ın üstünde yer alıyor.** İtalya'nın diğer büyük Avrupa ülkeleriyle karşılaştırıldığında dijitalleşmede yaşadığı gecikme, iklim nötr enerjiye geçişte, dairesel ekonominin geliştirilmesinde, sürdürülebilir kentsel mobilitede, yeşil şehirlerde ve ekolojik tarımda yüksek potansiyeller barındırması nedeniyle ekolojik dönüşümün hayata geçirilebilmesi için aşılması gereken bir boşluktur.

İçinde **enerji sektörü**, dijitalleştirme, programlanamayan yenilenebilir kaynakların tahmini modellerini geliştirmeye, enerji arzı ve talebi arasında akıllı bağlantılar yaymaya, ayrıca prosumers, enerji toplulukları ve elektrikli otomobiller için akıllı şarj sistemlerini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Son birkaç yıldır, İtalya çok önemli ilerlemeler kaydediyor ve diğer büyük AB ülkeleriyle arasındaki büyük farkı kapatıyor. Dijital geçiş, sera gazı emisyonlarını azaltmayı amaçlayan akıllı ve yaygın sistemlere doğru enerji geçişini ve Derin Enerji Yenileme süreçlerini hızlandırmaya ve pasif enerji performanslarını artırabilen entegre tasarımları teşvik etmeye, mevcut enerji kaynaklarını teşvik etmeye ve "Simülasyon e Modelleme"ye dayalı tasarım yöntemlerinin benimsenmesini desteklemeye olanak tanır. Dijitalleştirme ayrıca tesislerdeki enerji verimliliğinin izlenmesine ve en üst düzeye çıkarılmasına ve enerji verimli cihaz ve ekipmanlara doğru geçişe, aydınlatma sistemlerinin verimliliğini iyileştirmeye, enerjiyi izlemek için ev otomasyon sistemleri geliştirmeye katkıda bulunur

tüketimini izlemek ve kullanıcılarla dijital olarak etkileşim kurmak, elektrik dağıtım altyapılarını hanelerin artan elektrik tüketimine göre uyarlamak, izleme sistemleri ve kullanımı kolay kullanıcı arayüzleriyle enerji talebini azaltmak ve yönetmek.

Dijitalleşmenin uygulanması, **Daha dairesel bir ekonominin geliştirilmesi**. Dijitalleşme kolaylaştırıyor **reko-tasarım**. Ayrıca, Yaşam Döngüsü Değerlendirme veri tabanları gibi değişim platformları veya ölçüm araçları kullanılarak daha güvenli veri iletimi ve daha yaygın bilgi yayılımına olanak tanıyan blok zinciri teknolojisinin geliştirilmesi. **Üretim aşamasında**, dijitalleştirme, atıkların azaltılmasına, malzeme kullanımında verimliliğin artırılmasına, ayrıca çıktı üretiminin ölçülmesi için sürekli ve uzaktan sistemlere olanak tanır. Bilgi alışverişi platformları, endüstriyel simbiyozun geliştirilmesine yardımcı olur ve daha geniş anlamda, dijital teknolojilerin kullanımı, kaynakların izlenebilirliğini ve haritalanmasını geliştirmenin yanı sıra malzeme akışlarının daha iyi planlanmasını, nakliye ve stok yönetiminin optimize edilmesini sağlar. **Tüketim aşamasında**, dijitalleşme, elektronik yollarla erişilebilen güvenilir etiketlemeye, ürünün uygun şekilde kullanımını belirleyen dijital ürün pasaportlarına, yeniden kullanım sistemlerinin geliştirilmesine ve paylaşım ekonomisi platformlarına olanak tanır. Son olarak, **atık ve geri dönüşüm aşamasında**, BT çözümleri atıkların uygun şekilde bertarafı, yönetimi, izlenebilirliği, yeniden kullanımı ve geri dönüşümü için oldukça faydalı olabilir.

Dijital devrim şu şekilde düşünülebilir: **ulaşımda üçüncü devrim**, trenler ve arabalardan sonra. Aslında, yeni teknolojiler, ulaşım biçimlerinin teklifini genişletebilen ve özel mülkiyete ait arabalara özgü bazı yönlerde rekabet edebilen, örneğin talep üzerine kullanım, kapıdan kapıya seyahat, her seyahat için en uygun seçeneği seçme olanağı (örneğin, bir araba, bir scooter, bir bisiklet, bir tekme scooter) gibi yenilikçi mobilite hizmetlerinin başarısına izin verdi. Bu, muhtemelen bir hizmet olarak mobiliteye kıyasla, arabalara dayalı bireysel mobilitenin önceliğini zayıflatabilecek bir devrimdir. Dijital teknolojinin geliştirilmesi ve yaygınlaşması, ulaşım sistemlerinde intermodalite ve multimodaliteyi artırmak için önemli bir yeniliği temsil eder ve özel motorlu mobilite ile paylaşımlı mobilite arasındaki tercihlerdeki boşluğu kapatabilecek yeni çözümler yaratır ve çoğaltır.

Dijitalleşmeye **yeşil şehirlerin vazgeçilmez bir unsuru**. Akıllı şebekeler enerji tüketimini yönetmeye yardımcı olur, akıllı sayaçlar ve borular su kalitesinin izlenmesine ve sızıntıların tespit edilmesine yardımcı olur, akıllı sensörler trafik akışını iyileştirir, katı kentsel atık toplama rotaları, mobil uygulamalar vatandaşların sorunları gerçek zamanlı olarak bildirmesine ve belediye hizmetleriyle doğrudan etkileşime girmesine olanak tanır, tele tıp sağlık sistemindeki performansı iyileştirir ve maliyetleri düşürür, araç paylaşım platformları daha sürdürülebilir bir mobilitayı destekler, erken uyarı sistemleri aşırı hava olaylarından sonra hazırlığı, müdahaleyi ve kurtarmayı iyileştirebilir.

Kentsel alandaki dijitalleşme yalnızca bilgi ve iletişim teknolojileriyle sınırlı değildir, aynı zamanda vatandaşlar arasında yeni iş birliği biçimleri yaratmayı, idari verimliliği ve belediyelerin seçimlerindeki şeffaflığı iyileştirmeyi amaçlayan sosyal inovasyon için bir fırsat sunar. Bu bağlamda, teknolojik inovasyon belediyelerin paydaşları (şirketler, üniversiteler ve araştırma merkezleri, dernekler ve vatandaşlar) politika kararlarına ve planlamaya dahil etme olasılığının artmasını da destekleyebilir.

Son olarak, **Tarımda dijitalleşme** ulusal ve Avrupa politikalarında liderlik rolü üstleniyor. Yeni Ortak Tarım Politikası (CAP) ve Çiftlikten Çatala Stratejisi, tarımın ekolojik sürdürülebilirliğini artırmak için dijitalleşmeye önemli bir rol veriyor. Dijital teknolojiler, tarım girişimcilerinin "daha azıyla daha fazlasını yapma"nın uygun bir karışımıyla güvenli, sürdürülebilir ve kaliteli gıda sağlamalarına yardımcı olabilir ve ayrıca kaynak yönetimini optimize ederek daha iyi ve çevresel açıdan sağlam bir arazi yönetimine katkıda bulunabilir. Tarım 4.0,

Tarım şirketlerinin, üretimi daha verimli ve sürdürülebilir hale getirme amacıyla sinerjik ve birbirine bağlı bir yaklaşımla gelişmiş teknolojileri kullanmasını sağlayan araçlar ve stratejiler. Somut olarak, tarımda 4.0 çözümleri, örneğin, her bir ürünün su ihtiyacını su israfı olmadan tam olarak hesaplayabilmeyi; veya bazı bitki hastalıklarının gelişimini tahmin etmeyi veya ürünlere saldırabilecek parazitleri önceden belirleyerek üretim verimliliğini artırmayı içerir. Avantajların yaygın olarak bilinmesine rağmen, İtalya'da tarımda dijitalleşme hala kendini kurmakta zorlanıyor. Ancak, cesaret verici işaretler görülebiliyor. Avrupalı rakiplerimize kıyasla çok zor bir başlangıçtan sonra, İtalya'da da hızla büyüyor.

2. Pandemi sırasında İtalya'da yeşil ekonominin durumu

Tek bir yıllık azaltma yeterli değil: İklim krizi daha da kötüleşiyor

Pandemi, bunun nedenidir. **İtalya'da 2020'de sera gazı emisyonlarında %9,8 azalma**, 2019'a kıyasla (Çevre Koruma ve Araştırma Enstitüsü - ISPRA). Aynı azalma Avrupa'da ortalama olarak kaydedildi. Bu tür emisyonlardaki en büyük azalma, -%16,8, ulaştırma sektöründe, elektrik üretiminde ise -%12,6 oranında kaydedildi. Sanayiden kaynaklanan sera gazı emisyonları yaklaşık %10 azalırken, binaların ısınmasından kaynaklananlar yaklaşık %6 azaldı. Ancak, 2021 için erken tahminler, genel emisyonlarda önemli bir toparlanma olduğunu bildiriyor: GSYİH'daki +%5,2'ye kıyasla +%6, son 30 yılda kaydedilen en yüksek artış. İtalya, bu yıl zaten 2019 emisyon seviyesinin altında kalsa da 2020 emisyon azaltımının yarısından fazlasını geçersiz kılabilir. 2020'deki genel azalma, 1990'a kıyasla %28,8'e (19% + %9,8) denk geliyor. İtalya, 2030 yılına kadar %55'lik yeni Avrupa hedefini benimserse, İtalya'daki emisyonlar önümüzdeki on yıl içinde %26,2 oranında azaltılmalıdır: Azalmanın barışı, **Son 30 yılda ortalama olarak kaydedilen yıllık %1'lik artış, önümüzdeki on yılda yıllık %2,6'ya çıkacak** Pandemi nedeniyle yaşanan kesintiye rağmen koşumuzu hızlandırmamız gerekiyor.

SERA
GAZ EMİSYONLARI

Salgının neden olduğu emisyonlardaki azalma, atmosferdeki sera gazı konsantrasyonlarındaki artışı durdurmaya da yetmedi: iklim krizi kötüleşti. İtalya'nın ortalama sıcaklık artış eğilimi küresel eğilimin iki katından fazla: 80'lerin başına kıyasla yaklaşık 1,7 °C ve dünya ortalamasının +%0,7'si. **İtalya, diğer Akdeniz ülkeleriyle birlikte iklim krizinin etkilerine karşı en savunmasız olanlardan biridir** İtalya'da 2020 yılında iklim değişikliğiyle ilgili 1.300 aşırı hava olayı kaydedildi.

Devam eden durgunluk nedeniyle savaşlar artıyor

GSE'nin (Gestore dei Servizi Energetici) erken tahminlerine göre, İtalya'da 2020 yılında yenilenebilir enerji kaynaklarından elde edilen tüketim 21,5 Mtoe (Megaton petrol eşdeğeri) olarak gerçekleşti. **bir önceki yıla göre yaklaşık 0,4 Mtoe daha az**: 2020, son on yılda kaydedilen yenilenebilir enerjideki düşük artışı doğruluyor. 2020'de, nihai enerji brüt tüketimindeki önemli düşüş (-13 Mtoe) nedeniyle, yenilenebilir kaynaklarla karşılanan nihai brüt tüketim arttı ve ilk kez %20'ye ulaştı (2019'da %18,2). Ayrıca 2020'de, **termik yenilenebilir enerji 10,1 Mtoe'ye tekabül ediyor** 2008 seviyesinin biraz altında kalarak ısıtma talebinin yaklaşık %20'sini karşılıyor. **Taşımacılıkta yenilenebilir enerji** GSE'nin erken tahminlerine göre, 2020'de 1,3 Mtoe seviyesinde, 2019'daki seviyeyle aynı ve hatta 2012 seviyesinden bile düşük. 2020, İtalya için özellikle önemli bir yıldır **yenilenebilir elektrik kaynakları** Ülke elektrik üretiminin %42'sini karşılamaktadır.

YENİLENEBİLİR
ENERJİ

Özellikle Terna'ya göre yenilenebilir kaynaklardan elektrik üretimi, özellikle fotovoltaiklerde (+%9,6, +2,2 TWh) önemli bir artış ve hidroelektrik enerjisinde (+%0,8, +0,4 TWh) daha küçük bir artış nedeniyle bir önceki yıla kıyasla yaklaşık 1 milyar kilovatsaat (1 TWh) arttı, rüzgar enerjisinde ise önemli bir daralma görüldü (-%7,6, -1,5 TWh). Dikkat çekici yüzdelik artış, 2019'a (-17 TWh) kıyasla %5,3 azalan elektrik talebindeki daralmadan da kaynaklanıyor. Yeni Avrupa hedefi, 2030 yılına kadar nihai tüketimde yenilenebilir kaynakların payını %40'a çıkarmayı hedefliyor: İtalya'da bu, önümüzdeki on yıl içinde bunun iki katına çıkarılması anlamına geliyor. **İtalya'nın, yenilenebilir termik enerjide, ulaştırmada ve elektrikte mevcut eğilimlerle, yeni hedefe ulaşmak için gerekli huzura sahip olmaktan uzak olduğu çok açık.**

2020'de, erken tahminlere göre, İtalya'da sadece 800 MW yeni yenilenebilir elektrik santrali kuruldu, özellikle Avrupa ortaklarıyla karşılaştırıldığında endişe verici bir eğilim: Almanya'da +6.600 MW, İspanya'da +4.300 MW, Fransa'da +1.900 MW. Avrupa 2030 hedefini karşılamak için İtalya, önümüzdeki on yıl içinde yılda en az 6.000 MW yeni santral artırmalıdır.

Enerji tüketimi önemli ölçüde düşüyor

ENERJİ TASARRUF

Mise (Ekonomik Kalkınma Bakanlığı) tahminlerine göre, birincil enerji tüketimi 2020 yılında bir önceki yıla göre %9,2 azaldı: bu düşüş GSYİH daralmasıyla (-%8,9) uyumludur ve bu da enerji tüketimindeki azalmanın pandemi kaynaklı krizden kaynaklandığını doğrulamaktadır. Özellikle ulaştırmada kullanılan petrol ürünleri en önemli düşüşü kaydetti: benzin tüketimi %21, dizel tüketimi %16 düşerken, jet yakıtı %60 düştü. Elektrik ve gaz tüketimindeki azalma, 2020 yılının son üç ayında daha sert sıcaklıklar nedeniyle de orta düzeyde kaldı ve bu da ısıtma talebini artırdı. Pandeminin yanı sıra, 2020 yılında binaların enerji yenilemesi için sözde %110 Eko bonusu devreye girdi. Parlamentodaki bir duruşmada, ENEA (İtalyan Yeni Teknolojiler, Enerji ve Sürdürülebilir Ekonomik Kalkınma Ulusal Ajansı) Haziran 2021 itibarıyla bazı nihai rakamları sundu ve yaklaşık 19.000 bina yenilemesinin %110 vergi indirimi için yetkilendirildiğini gösterdi (%50'den biraz fazlası tek ailelik evler için, %38'i bağımsız mülkler için ve kalan %10 apartman binaları için). Ekonomik açıdan bu, yaklaşık 2,5 milyar avronun mali indirim için yetkilendirildiği anlamına geliyor; %40'ı apartman binalarıyla, %36'sı bağımsız mülklerle, %36'sı tek ailelik evlerle ilgili. Bu yenilemelerin enerji tüketimi üzerindeki etkisi henüz tahmin edilmedi.

Şehirlerde iklim konusunda güncellenmiş bir taahhüt

YEŞİL ŞEHİR

Küresel sera gazı emisyonlarının üçte ikisinin şehirlerde üretildiği tahmin ediliyor: **Hiçbir karbonsuzlaştırma yolu onların tam katılımını göz ardı edemez.** İklim nötrlüğü mücadelesi, şehirlerin geleceği için önemli bir taahhüt olmasının yanı sıra ekolojik bir yenilenme ve yerel kalkınma ve vatandaşların refahında bir iyileştirme fırsatıdır. Glasgow'daki COP26'yı göz önünde bulundurarak, iklim sorunları konusunda şehirlerin yeni bir liderliğini teşvik etmek ve Belediye Başkanları Sözleşmesi'nin 2030 ve 2050 hedeflerine göre yenilenmesini desteklemek amacıyla, Green City Network geçen 8 Temmuz'da **"Şehirlerin iklim nötrlüğüne doğru gidiş grafiği"**, halihazırda çeşitli boyutlarda 45'ten fazla İtalyan şehri katıldı. Tablo, belirli önlemler ve bir dizi araçla birlikte beş ana iklim eylemi alanı öngörüyor: yüksek ekolojik kaliteye dayalı çok sektörlü bir yaklaşıma göre şehirlerin iklim geçişine yönelik güncellenmiş bir taahhüdü; enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji kaynakları; daha az araba ile daha sürdürülebilir bir kentsel hareketlilik; dairesel ve karbondan arındırılmış ekonomi; karbon giderimleri.

İtalya'da iyi performanslar devam ediyor

İtalya'nın iyi bir **kaynak verimliliği** (Tüketilen kaynakların kg başına GSYİH olarak ölçülmüştür): Ayrıca 2020 yılında İtalya, 3,7 avro/kg ile başlıca Avrupa ülkeleri arasında Fransa (3,3), Almanya (3,0), İspanya (2,9) ve Polonya'nın (0,8) üzerinde ilk sırada yer aldı. AB27'de, GSYİH başına kaynak verimliliği, 2012 ile 2020 arasında %20 artışla 1,8'den 2,2 avroya yükseldi ve yıllar içinde sabit kaldı. İtalya, aynı dönemde %30 artış kaydetti. 2020 yılında, Yurtiçi Malzeme Tüketimi (DMC) kişi başına 7,4 ton olarak gerçekleşti, bunu İspanya (8,1), Fransa (10,3), Almanya (13,4) ve Polonya (17,5) izledi. 2019 yılında İtalya'da 14 milyon ton (Mt) kentsel atık geri dönüştürüldü ve bu toplam kentsel atığın %51'ine denk geliyordu. Diğer başlıca Avrupa ülkeleriyle karşılaştırıldığında İtalya, Almanya'dan sonra ikinci sırada yer aldı. İtalya ayrıca AB ortalamasının (yüzde 48) üç yüzde puanı üzerindedir. Eurostat 2019 verilerine göre, geri dönüştürülmüş malzeme kullanımının toplam birincil malzeme kullanımına göre derecesini ölçen Dairesel Malzeme Kullanımı (CMU), AB düzeyinde yüzde 11,9'a denk gelmektedir. Beş büyük AB ülkesiyle karşılaştırıldığında İtalya, Fransa'dan (yüzde 20,1) sonra, ancak Almanya'dan (yüzde 12,2) önce, yüzde 19,3'lük bir seviyeyle CMU açısından AB ortalamasının üzerinde ikinci sırada yer almaktadır.

DAİRESEL EKONOMİ

Otomobil pazarı değişti: Dizel ve benzinli araçlarda düşüş, hibrit ve elektrikli araçlarda artış

2020 yılında Avrupa'da satılan yeni otomobil sayısı %23,7, İtalya'da %28 azaldı ve 2019'a göre yaklaşık 530.000 kayıt daha az gerçekleşti, ancak bu azalmanın 2021'de azalacağı görülüyor. Aynı zamanda, **dizel otomobillerdeki düşüş sabit görünüyor**–2017'de %53'ten 2019'da %40'a ve 2020'de %33'e düştü - benzinli otomobiller de dahil olmak üzere, 2019'da toplam kayıtlı otomobillerin %44'ünden geçen yıl %38'e düştü. Öte yandan, bir kayıt cihazıdır **alternatif yakıtlı otomobillerde artış** – LPG/CNG, elektrikli hibrit (tam elektrikli ve fişli) – bir önceki yılki %16'ya kıyasla yeni kayıtlı otomobillerin neredeyse %30'una ulaşıyor. Bu artışın öncülüğünü yapanlar: **Hibrit pazar penetrasyonu** 2020 yılında 223.000 kayıtlı araçla bir önceki yıla göre iki katına çıkarak LPG/CNG araçlarını geride bıraktı. Ayrıca **Elektrikli otomobil pazarının performansı çok önemli**: 2019'daki 17.000 adetten 2020'de yaklaşık 60.000 adete çıkarak bir yılda üç katına çıktı ve %4,3 pazar payına sahip oldu. Bu yılın ilk aylarında tescil edilen elektrikli otomobil sayısı, 68.000 tescilli otomobille 2020'nin toplam sayısını çoktan aştı. Benzer şekilde, 30 Haziran itibarıyla hibrit otomobil tescilleri 2020 sayısına ulaştı ve tüm yıl boyunca 500.000 otomobile ulaşması öngörülüyor. Bu tür tahminler, alternatif yakıtlı otomobillerin yıl sonunda toplam yeni tescillerin %40'ından fazlasını oluşturacağını öngörüyor.

ULAŞIM

Sektörde iyi performanslar, organik ve PDO ve PGI ürünleri büyüyor

Pandemi yılında, tüm tarımsal gıda sektörü (tarım, ormancılık, balıkçılık ve gıda dahil) cari fiyatlarla %1,2 ve hacimlerde %4 düşüş kaydetti. İtalyan tarımı, 2020'de Avrupa bağlamında liderlik rolünü doğruladı: cari fiyatlarla 31,4 milyar avro olan katma değeri, AB27'nin en yükseği olup, hala Fransa'nın (30,2 milyar avro) ve İspanya'nın (29,3 milyar avro) üzerindedir. Üretim değeri hafifçe azaldı (56,3 milyar avro, 2019'daki 56,5 milyar avroya kıyasla) ve ülkemiz Fransa'nın (75,4 milyar avro) ve Almanya'nın (56,8 milyar avro) ardından üçüncü sırada yer almaya devam ediyor. Organik üretim artmaya devam ediyor: 31 Aralık 2019 itibarıyla organik tarım alanı 1.993.236 hektara ulaşarak bir önceki yıla göre %2, 2010'a göre ise %78,9 arttı. İtalya, organik tarım alanının toplam genişlemesinde Fransa ve İspanya'nın ardından üçüncü sırada yer alıyor. Ayrıca İtalya, PDO, PGI ve TSG ürünlerinin sayısında liderliğini teyit ediyor: 2020'de 848 (gıda sektöründe 312 ve şarap sektöründe 536), Fransa'nın (692) ve İspanya'nın (342) üzerinde.

TARIM

DOĞAL
BAŞKENT

Devam eden alarm sinyalleri

İtalya'daki doğal sermayenin durumuna ilişkin 2021 Dördüncü Rapor, 12 ekosistem hizmetini (odun, tarım ve balıktan elde edilen biyokütle mevcudiyeti, su mevcudiyeti, polinasyon, sel risklerinin düzenlenmesi, erozyon koruması, hidrolojik sistem düzenlemesi, topraklar aracılığıyla su arıtımı, habitat kalitesi, karbon yakalama ve depolama, eğlence turizmi) ve bunların 2012 ile 2018 yılları arasındaki değişimlerini analiz eden bir çalışmanın sonuçlarını sunmaktadır. **Tahminler, ele alınan hizmetlerin çoğunun akışında bir azalma olduğunu ve bunun da üretilen ekonomik değerin azalmasına yol açtığını göstermektedir.** İtalya, yüzey suyundan veya yeraltı suyundan toplanan en yüksek tatlı su miktarına sahip ülkedir (2018'de 9,2 milyon m3), kişi başına toplanan miktarda ikinci sıradadır (kişi başına 153 m3, 27 ülkeden 20'si ise kamu hizmetleri için 45 ila 90 m3 arasında tatlı su toplamıştır). İtalya'da su temin şebekelerindeki sızıntılar sürekli artmaya devam etmekte olup, 2018'de toplam hacmin %42'sini oluşturmaktadır. Bölgesel düzeyde bu, Valle d'Aosta'da %22,1'den Abruzzo'da %55,6'ya kadar değişmektedir. 14 bölgede kaybedilen su %40'ın üzerinde ve 10 ilde %55'in üzerindedir. ISPRA'nın 2021 Raporuna göre, **arazi kullanımı ulusal toprakları hızla dönüştürmeye devam ediyor. 2020'de yapay yüzeyler ek 56,7 km2'yi kapladı, bu da günde 15 hektardan fazla, saniyede 2 metre kare anlamına geliyor** Karbon yakalama ve depolama, karbon tutma kapasiteleri sayesinde çeşitli kara ve deniz ekosistemleri tarafından sağlanan bir düzenleme hizmetidir. Arazi kullanımı ve örtüsündeki değişiklikler nedeniyle İtalya'da 2012 ile 2020 yılları arasında yaklaşık 2,9 ton karbon tutma kaybı tahmin edilmektedir.

3. Avrupa ve uluslararası çerçeve

Avrupa Yeşil Mutabakatı

İle **Yeşil Mutabakat** Ursula von der Leyen başkanlığındaki yeni Komisyon'un politika omurgası olan Avrupa, iklim ve çevresel zorlukları tüm sektörlerde fırsatlara dönüştürmeyi ve böylece ekolojik geçişi daha adil hale getirmeyi amaçlıyor. Yeşil Mutabakat, net emisyonları sıfırlamayı, kaynakların verimli kullanımını teşvik etmeyi, yeşil ve dairesel bir ekonomiye geçişi ve biyolojik çeşitlilik kaybını telafi etmeyi amaçlıyor. Yeşil Mutabakat ile Avrupa, karbondan arındırılmış, kapsayıcı, müreffeh ve rekabetçi bir ekonomi geliştirmede liderlik rolü oynamayı amaçlıyor.

Komisyon, Mart 2018'de şunları kabul etti: **Sürdürülebilir Büyüme Finansmanına İlişkin Eylem Planı** Yatırımların, en azından altı çevresel hedeften birine katkıda bulunmaları ve diğerlerine zarar vermemeleri temelinde ekolojik sürdürülebilirlik için bir sınıflandırma tanımlanması: iklim değişikliğinin azaltılması, su ve deniz kaynaklarının sürdürülebilirliği ve korunması, döngüsel ekonomiye geçiş, kirliliğin önlenmesi ve yönetimi, biyolojik çeşitliliğin ve ekosistemlerin korunması ve iyileştirilmesi.

Konsey, bu yılın 28 Haziran'ında Avrupa mevzuatında yer alan Yönetmeliği (Avrupa İklim Yasası) kabul etti **2030 yılına kadar 1990 yılına kıyasla emisyonlarda %55'lik bir azalma hedefi ve 2050 yılına kadar iklim nötrlüğü hedefi** Ayrıca AB'nin 2040 yılına kadar orta vadeli bir iklim hedefi belirlemesi öngörülüyor.

Komisyon, 14 Temmuz 2021'de **"55'e uygun"** İklim Yasasının uygulanmasına yönelik teklif paketi. Komisyon, havacılıktaki serbest emisyon izinlerini kademeli olarak kaldırmayı ve denizcilik sektörünü de dahil etmeyi teklif ediyor. Paket ayrıca, karayolu taşımacılığı ve binalarda kullanılan fosil yakıtlar için yeni bir karbon fiyatlandırma ve ticaret sistemi içeriyor. Yeni karbon fiyatlandırma sisteminden elde edilen gelirin bir kısmı,

Karayolu taşımacılığı ve binalar, savunmasız haneler, mikro şirketler ve ulaşım kullanıcıları üzerindeki potansiyel sosyal etkiyle yüzleşmeye ayrılacaktır. Arazi kullanımı, ormancılık ve tarımla ilgili yeni Yönetmelik teklifi, 2030 yılına kadar 310 MtCO₂ karbon sekestrasyon genel hedefi koymaktadır. Taşımacılıkta, ısıtma ve soğutmada, binalarda ve endüstride yenilenebilir enerjilerin kullanımı için özel hedefler önerilmektedir. Biyoenerji kullanımına ilişkin sürdürülebilirlik kriterleri geliştirilmektedir. Enerji verimliliğiyle ilgili eş zamanlı Direktif, genel enerji tüketimini azaltmak, emisyonları düşürmek ve enerji yoksulluğuyla yüzleşmek için, Üye Devletler için mevcut enerji tasarrufu gereksiniminin neredeyse iki katı olan enerji tüketiminin azaltılması için daha iddialı bir bağlayıcı yıllık hedef koymaktadır. Kamu sektörünün her yıl kamu binalarının %3'ünü yenilemesi gerekecektir. Yeni otomobillerin ortalama emisyon seviyesinin 2021'e kıyasla 2030'a kadar %55 ve 2035'e kadar %100 oranında azaltılması gerekecek: 2035'ten itibaren tescil edilen yeni otomobiller sıfır emisyonlu olacak. Son olarak, **Komisyon yeni bir Karbon Sınır Ayarlama Mekanizması (CBAM) öneriyor** Avrupa'nın iklim konusundaki eylemlerinin bir sonucu olarak üretimin yer değiştirmesini önlemek amacıyla belirli ürünlerin ithalatına karbon fiyatı koymak.

Fit for 55 ile aynı zamanda Avrupa Komisyonu, **Yenilenebilir Enerji Direktifi (RED II)**, 2030 yılına kadar yenilenebilir enerjilerin karşılayacağı nihai tüketim payını %23'ten %40'a çıkarmak. Bazı istisnalar dışında, biyokütlelerden elektrik üretimi için sübvansiyonlar 2026'dan itibaren kademeli olarak kaldırılacak. Komisyon ayrıca, ormancılık biyokütlesi için tarımsal biyokütle için halihazırda mevcut olan kuralları uygulayarak biyoenerji kullanımına ilişkin sürdürülebilirlik kriterlerini güçlendirdi. Endüstriyel sektörde, yenilenebilir enerji kaynakları için yaklaşık hedef, ham madde veya enerji taşıyıcısı olarak kullanılan biyolojik olmayan yenilenebilir yakıtlar (biyokütleler hariç) için %50 bağlayıcı hedefle birlikte yıllık %1,1'lik bir artıştır. Ürün etiketlemelerinin, kullanılan yenilenebilir enerji payını içermesi gerekecektir. Bina tüketimlerinde, yeni Direktif yenilenebilir kaynaklar için yeni Avrupa hedefi ile tutarlı ulusal hedefler belirlenmesini gerektirir. Öz tüketim, yerel enerji depolama ve yenilenebilir enerji toplulukları ulusal politikaların merkezinde yer alacaktır. Ulaştırma sektöründe sera gazı azaltımı hedefi 2030 yılına kadar yüzde 13'tür. Gelişmiş biyoyakıtların 2022 yılına kadar en az yüzde 0,2'ye, 2025 yılına kadar en az yüzde 0,5'e ve 2030 yılına kadar en az yüzde 2,2'ye ulaşması gerekirken, biyolojik olmayan yenilenebilir yakıtların oranının yüzde 2,6'ya ulaşması gerekecektir.

Uluslararası senaryo

Teşvik önlemlerinde çelişkili eğilimler

OECD'ye göre, 2020 yılında pandemiden sonra ekonomiyi yeniden canlandırmak için yaklaşık 336 milyar dolarlık çevresel açıdan olumlu teşvik önlemi tahsis edildi: Bu kadar dikkate değer bir miktar, birçok Hükümetin yalnızca ekonomik hedefleri değil, aynı zamanda iklim ve çevresel hedefleri de takip etme çabalarını destekliyor gibi görünüyor. Ancak OECD, çevre üzerinde olumsuz etkileri olan veya hem olumlu hem de olumsuz etkileri olan önlemler için de neredeyse aynı miktarda tahsis edildiğini belirtiyor. Olumsuz etki önlemleri, örneğin, fosil yakıtları doğrudan destekleyenleri içerir. Karma etki önlemleri, iklim gibi bir çevresel boyut üzerinde olumlu bir etkiye sahipken, biyolojik çeşitlilik gibi diğerleri üzerinde de olumsuz bir etkiye sahip olabilir. Sonuç olarak, OECD Ülkelerinde, potansiyel olarak çevreye zararlı faaliyetlere tahsis edilen sübvansiyonlar, yeşil önlemlere tahsis edilenlere neredeyse eşittir.

Çin, iklim geçişi için kritik önemini koruyor

Çin, dünyanın en büyük sera gazı yayıcısı, ilk kömür tüketicisi ve kişi başına düşen emisyonları Avrupa seviyesinin çok üzerinde. Çin'in CO₂ emisyon eğrileri pandemiden sonra açıkça bir toparlanma gösteriyor. Çin, son altı ayda kömürden elektrik üretimini artırmayı planladı ve bu da Paris Anlaşması yolundan sapma konusunda yaygın endişelere yol açtı. United

22 Eylül 2020 tarihinde BM Genel Kurulu'nda yapılan oturumda Şi Cinping, 2030 yılına kadar emisyon azaltımına ilişkin net ve kapsamlı bir taahhüt vermeyi reddederek, emisyon zirvesine ulaşılması ve on yılın sonuna kadar azaltıma başlanması yönünde genel bir taahhütte bulunmuş, ayrıntılı bir yol haritası sunmadan 2060 yılına kadar sıfır hedefini açıklayarak bekleyip görme tavrını benimsedi.

Büyük iklim krizi hâlâ kötüleşiyor

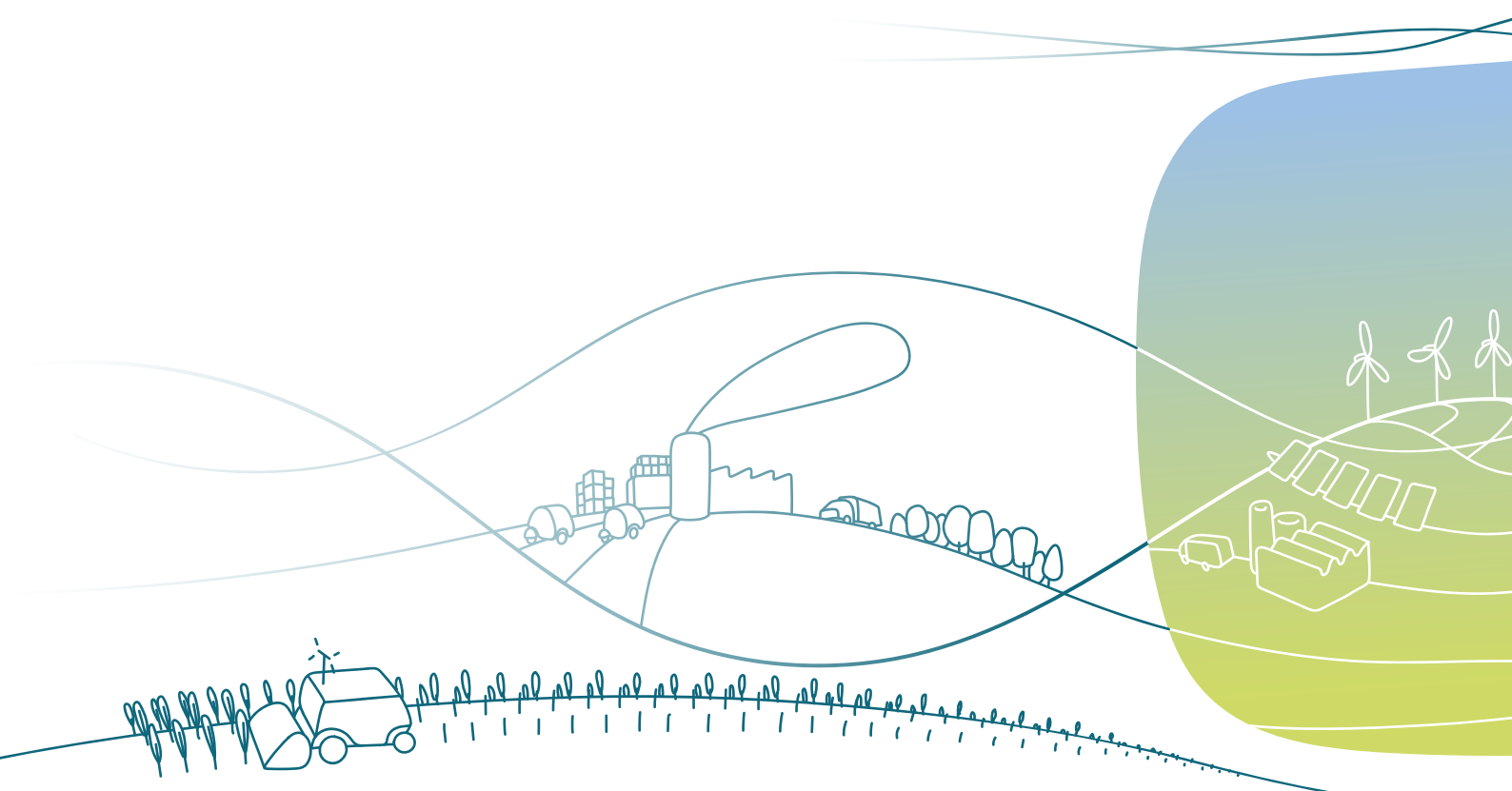
2020'deki emisyonlardaki önemli düşüş, sera gazı konsantrasyonundaki artışı ve dolayısıyla küresel ısınmayı durdurmaya yetmedi. Devam eden iklim değişikliğinin aşırı sonuçlarının 2020'de aralıksız devam etmesi şaşırtıcı değil. 2021 yazında, Kanada, Amerika Birleşik Devletleri ve Sibirya'yı etkileyen şiddetli sıcak hava dalgasından, Almanya ve Çin'de ciddi kayıplara neden olan benzeri görülmemiş sellerden bahsetmemek imkansız. Kurban sayısı ve bu tür olayların boyutu nedeniyle medya ilgisi çok yüksek. Ayrıca, Güney yarımküre yazını kasıp kavuran Avustralya'daki yangın olayları da unutulamaz. Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'nın kuzeybatısındaki sıcak hava dalgası meteorologları şaşırtacak kadar büyük. Nüfusun olmadığı bölgelerde Dünya'da kaydedilen en yüksek sıcaklık olan 56°C'ye ulaşmak üzereyiz. Paris Anlaşması'ndan altı yıl sonra, atmosferdeki sera gazı konsantrasyonunda bir azalma belirtisi görülüyor ve bunun sonucunda küresel ortalama yüzey sıcaklığında bir azalma da görülüyor.

Glasgow COP26'ya doğru

Başlangıçta 2020 sonunda gerçekleşmesi planlanan COP, pandemi nedeniyle ertelendi ve 2021 sonunda İngiltere'nin Glasgow kentinde gerçekleştirilecek. COP26'nın güncellenmiş NDC'leri (ulusal olarak belirlenen katkılar) toplaması bekleniyor. Birleşik Krallık, 1990'a kıyasla 2030 yılına kadar en az %68'lik bir azaltma ve daha yakın zamanda 2035 yılına kadar %78'lik bir hedef içeren güncellenmiş bir NDC belirledi; AB, 1990 seviyelerine kıyasla 2030 yılına kadar %55'lik bir hedef içeren bir NDC sundu. Bu yıl 21 Nisan'da İklim Liderleri Zirvesi'nde, Amerika Birleşik Devletleri 2030 yılına kadar 2005'e kıyasla %50-52'lik bir azaltma ve 2050 yılına kadar sıfır emisyon duyurdu. Önerilen ek hedefler konusunda çok fazla beklenti var. Ancak, ulusal ve bölgesel taahhütlerdeki artışın yalnızca hükümetlerin gönüllü katkılarına dayandığı ve COP'lar ve müzakerelerin, talepler olmasa bile, azaltma taahhütlerini artırmaya yetmediği belirtilmelidir. COP26'da, ABD, Başkan Biden'ın ABD'yi 2019'da Donald Trump tarafından terk edilen Paris Anlaşması'na geri getirmesinin ardından iklim eylemini bir öncelik haline getirme niyetiyle müzakere masasına geri dönecek.

Enerji sistemindeki değişimler devam ediyor

Salgın ve bunun sonucunda ortaya çıkan ekonomik kriz, dünya çapında enerji üretimi, dağıtımı ve tüketiminin hemen hemen her yönünü etkiledi. Birincil enerji talebi 2020'de neredeyse %4 azaldı; petrol %8,6, kömür %4 azaldı. Salgın elektrik talebinde bir azalmaya neden olurken, yenilenebilir kaynaklardan enerji üretimindeki artış bu sektördeki emisyonların azaltılmasına önemli ölçüde katkıda bulundu. Küresel elektrik üretiminde yenilenebilir enerjilerin payı 2019'da %27'den 2020'de %29'a yükseldi ve bu şimdiye kadar kaydedilen en yüksek yüzdeler artış oldu. Yenilenebilir enerjiler için teknolojiler artık birçok pazarda en ucuz kaynaklar olarak yeni elektrik üretim kapasitesi için küresel pazara hakim durumda. 2020'de yenilenebilir kaynaklardan gelen küresel ek üretim kapasitesi, diğer kaynaklardan gelen ek kapasitenin dört katından fazla olan 260 GW'lık bir rekora ulaştı.

Destekleyen

